

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopone potit-vrste po 12 h., če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravljenje je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravljenje pa v pritličju. — Upravnemu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalizem na Hrvatskem.

Iz Zagreba, 26. marca.

Kakih petnajst let je tega, kar je dr. Mahnič, takrat še urednik »Rimskega Katolika«, poskušal med Hrvati zasejati seme rimskega klerikalizma. Poskušal je to na različne načine. Trudil se je, da bi »Agramer Tagblatt« pridobil za svoje namene in potkal je tudi pri škufo Strossmayeru, kjer je pa tako slabo naletel, da je od tedaj rad Strossmayera pikal in zbadal, koder je mogel Mahnič je tedaj s svojimi poskusi pogorel.

Ali od tedaj so se razmere na Hrvatskem znatno izpremenile. »Slovenski Narod« se s tem še čisto nič ne vtika v hrvatske notranje razmere, če konstatira nekaj faktov, ki te razmere pojasnjujejo. Prvi večji pojav ultramontanstva med Hrvati je bil katoliški shod v Zagrebu. Znano je, kako nejevoljno je škof Strossmayer zapustil ta shod, na katerem so se slišale tako čudne enuncijacije. Kar se je na tem shodu resolviralo, je jasno kazalo, da se med Hrvati snuje prava pravcata rimske - klerikalna stranka.

Resolucije niso ostale samo na papirju. Sarajevski nadškof Stadler, ki je hrvatskemu narodu nakopal pred celo Evropo strahovito blamažo, in krški škof Mahnič sta se neprestano trudila, da na podlagi, ki jo je ustvaril katoliški shod, organizirata novokatoliško, tojeklerikalnostranko. Hrvatska duhovščina jima je preveč narodna in premalo klerikalna, in tudi zagrebški nadškof Posilović je istega mnenja kakor Mahnič in Stadler, le s tem dodatkom, da mu tudi ni všeč protimadjaransko mišljenje hrvatske duhovščine.

Klerikalizem je delal na Hrvatskem počasi in previdno, a dosledno. Korak za korakom je šel dalje in

zdsaj je dosegel tja, kjer se začne ločitev od drugih narodnih strank.

Zadnje dni se je razglasilo, da se snuje »Hrvatsko katoliško tiskovno društvo«, kateremu je namen »braniti, širiti katoliško zavest potom tiska in tako katoliški narod obnoviti v Jezusu Kristusu. Hinavska frazeologija, s katero operira klerikalizem, je znana in vsakdo ve, kaj se hoče reči s takimi sladkimi besedami.

To katoliško tiskovno društvo, kateremu stoji na čelu zagrebški nadškof, bo izdajalo svoj »katoliški dnevnik. V ta namen je bilo društvo ustavljeno. Da bo ta dnevnik vseskoz klerikal, o tem ni dvoma; da bo kolikortoliko madjaronski, zato bo skrbel nadškof Posilović. Imeni dr. Šandor Bresztyensky in Matija Seigerschmid pa kažeta, da se misli tudi na propagando za pokatoličanje pravoslavnih in mohamedanskih Jugoslovjanov.

Kdor hoče spoznati pravi pomen tega društva in novega lista, mora pomisliti, da so na Hrvatskem vsi narodni listi brez izjeme odločno katoliški. V prvi vrsti delajo sicer za narodno stvar in za politično osamljenje od Madjarov, ali klerikalizmu služijo vendar, četudi se varujejo vsega, kar bi moglo med pripadniki opozicionalnih strank provzročiti nasprotja.

Z novim listom se začne javno delo za čisti klerikalizem, kakor ga imate na Kranjskem in lahko se danes prorokuje: Čez nekaj let bodo hrvatske narodne stranke razcepljene in razbite in na njihovih razvalinah bo ustanovljena klerikalna stranka, ki ne bo služila koristim naroda, nego koristim Rma, ki bo organ rimske cerkvene politike — na veliko škodo hrvatstva in sploh Jugoslovjanov.

Vojna na Dalnjem Vztoru.

Vesti iz Port Arturja.

V soboto je brzjavil admirал Makarov iz Port Arturja carju Nikolaju, da je omenjenega dne z vsemi oklopnicami, križariki in torpedovkami odpelj iz pristanišča in rekognosciral vse sosedne otroke, ne da bi naletel kje na sovražnika. S tem je ovržena iz Tokija došla vest, da se je Japoncem posrečilo izhod iz portarturškega pristanišča zapreti, katero smo mi že takoj sprva označili kot neverjetno.

Iz Port Arturja se nadalje še javlja, da se je udeležil boja dne 22. t. m. tudi veliki knez Cyril Vladimirovič; bil je na krovu admiralove križarice »Askold«, ki je prva odpela iz pristanišča proti sovražniku. V Port Arturju izhajajoči list »Novi Krajk« priobčuje navduševalen oklic poveljujočega generala na portarturško posadko in važne ukaze glede izdajalskih poskusov s signali obvestiti Japonce o dogodkih in o položaju v portarturški trdnjavi. Dasi je bilo 26. m. m. pri tem izdajalskem poslu zajetih in prijetih 20 oseb, vendar je takoj naslednjno noč poskušal neki Kitajec s svetilnico dati znamenja japonski eskadri. Vojaška patrulja, ki je to opazila, je dotično sumljivo osebo hotela prijeti, a ji je uhežala v kitajski mestni oddelek. Vsled tega je izdal poveljnik trdnjave razglas, da bo vsak Kitajec, ki se zasači, da bi dajal sovražniku znamenja, brez odlaganja kaznovan z vso strogostjo zakona. Ta razglas se je na vseh oglih v splošno obveščenje nabil v ruskem, kitajskem in angleškem jeziku. Govori se, da je že bilo več Kitajcev, ki so vohunili za Japonce in bili z njimi v zvezi, obeseni. Sedaj je v Port Arturju vse mirno in japonskega brodovja nikjer videti.

Vrhovni poveljnik general Kuropatkin v Harbinu.

Iz Harbina je došla brzjavna vest, da je v soboto opoldne tja dosegel vrhovni poveljnik Aleksej Nikolajevič Kuropatkin in bil sprejet kar najlesneje. Na kolidvoru so bili zbrani vsi vojaški in civilni dostojanstveniki in na tisoče ljudstva, katero ga je navdušeno pozdravljalo. Mestni zastop je izročil Kuropatkinu posebno adreso in mu dal na razpolaganje 14.000 rublev. Ko je general posetil razne predstojnice lokalnih oblastej, je odšel v sprevod v cerkev, kjer ga je pozdravil harbinski škof in ga blagoslovil želež mu, da skoro pripelje slavno rusko armado do sijajne zmage. Včeraj dopoldne je bila v Harbinu velika vojaška revija; cela posadka je defilirala pred svojim vrhovnim poveljnikom. Danes ali jutri se Kuropatkin odpelje v Mukden, kjer prevzame vrhovno poveljstvo. Splošno se misli, da se bodo na ruski strani takoj po Kuropatkinem prihodu v Mukden pričele velike vojne akcije v Mandžuriji in ob reki Jalu.

Japonci v Koreji.

»Lokalanzeigerju« v Berolinu se javlja, da Japonci ne izkrevajo več vojaštva na vzhodni korejski obali, ker se boje, da bi jih ne napadle ruske križarice iz Vladivostoka. Med Gensanom in Pjengjangom se ne nahaja nobeden japonski vojaški oddelek, ker je pot preko gorovja radi velikega snega in mraza popolnoma nedostopna. Korejsko prebivalstvo v severni Koreji kaže vedno bolj odkrito svoje sovražstvo proti Japoncev. Vsled tega so Japonci prisiljeni v vseh važnejših točkah od Pjengjangja proti severu puščati močne posadke, ker se boje, da bi jih Korejci v odločilnem trenotu ne napadli za hrbtom. General Mišenko poroča, da je pravkar dospela v Andžu cela japonska

divizija, obstoječa iz štirih pehotnih polkov, iz enega konjeničkega in enega topničarskega polka in močnih pionirskih in trenskih oddelkov. Artillerija ima šest baterij s šestimi topovi. Vsa japonska posadka v Andžu šteje sedaj 14.000 mož.

Rusi na reki Liao.

»Daily Express« poroča iz Inkova (Niuvanga), da je reka Liao sedaj že prosta led in da je ruska armada že popolnoma pripravljena vse japonske napade odbiti na vsak način. Vse utrdbi so kar najbolje armirane, topovi so urejeni tako, da se more z njimi streljati na različne dištanze, izliv reke pa je zavarovan z močnimi fori na obeh bregovih. Razen tega so se Rusi odločili pri vhodu v pristanišče potopiti več s kamenjem obloženih starih parnikov, da ne bo nobena ladja mogla v pristanišče. S tem bi bilo onemogočeno vsako izkreanje japonskega vojaštva ob izlivu reke Liao in v bližini Niuvanga. Inkav ali Jingce, pristanišče mesta Niuvanga, leži ob izlivu reke Liao, mesto Niuvang samo pa še okoli 30 milj bolj severno. Mesto se razprostira tri milje daleč ob obali reke Liao in je severna točka kitajske železnice, ki vozi iz Pekinga preko Tiencina na reko Liao. Promet in trgovina v Niuvangu sta zelo živahn, poleti se nahaja tukaj veliko število trgovskih in vojnih ladij raznih narodov. Liao je navadno ledu prosta sredi meseca marca. V Inkovu sta sedaj usidrani dve angleški in ameriški vojni ladji, kateri pa sta dobili že ukaz, da čim preje zapustita pristanišče. V luki je usidrana tudi ruska topničarka »Sivuč«, o kateri se je takoj ob začetku vojne trdilo, da so jo uničili Japonci.

Križarka „Bajan“ se ni potopila!

V soboto smo zabeležili vest, katero je priobčila »Schlesische Zeitung« v Vratislavu, da je ruska križarka »Bajan« zadelo 16. t. m. v bližini Port

LISTEK.

Tiho hrepenenje.

Samko Cvetkov.

Prišla je nekega jutra z gospodinjo in mi trije smo se začudili njeni svežosti. Bila je bela in rdeča, ko črešnjevo cvetje, in nežna, ko mlado pomladansko jutro, skoro napol' otrok. Tedaj smo se mi ozrili vsi trije in smo gledali in premotivali njene fine črte in gibčne ude ...

Moje oči so se plaho plazile od polnih ustnic čez belo brado in vrat, na nežna, komaj napol' privzdignjena prsa in sram me je bilo in povesil sem oči. Starejši tovarš moj je opazoval lase in si počasi upal pogledati njene oči, za katere jaz nisem vedel, da so črne, kajti nisem si upal po gledati vanje ... Marko, najin sostovalec, pa je segel z roko čez mizo proti meni in mi namignil, češ: kako prijetno punče ... Ona je gledala nas, a se skrivala za gospodinjinim hrbotom, kajti sramovala se je, ko je opazila naše poglede. Gospodinja jo je peljala v drugo sobo, ko pa se e vrnila, povedala nam je, da ji je ime Fani in da ostane dalje pri nas. Naša srca so se razveselila in iz naših oči je zasijal smeh; toda ko smo pričeli

govoriti, nismo bili več odkritosrčni drug napram drugemu, ampak skrivali smo nekaj, česar se še nismo prav zavedali. Mene je postalo strah, da se skriva nekje ljubezen do Fani in da bo vstala prej, ali slej in nam položila svoje temne obvezne na smerjo se naše oči.

In prišel je večer ... Sedeli smo v mračni sobi in govorili neodkritosrčno, kajti odkar smo videli Fani, si nismo upali vzidgniti oči drug proti drugemu, ampak smo jih skrivali in povešali.

»Čudno,« rekel je Roman, starejši tovarš.

»Kaj se ti zdi čudnega?« vprašal sem jaz.

»Čudno, da nas je zmotila tako hitro.«

»Ti misliš Fani?« —

Roman mi odgovoril, Marko pa je zazdehal.

Roman si je upal prvi dvigniti zaveso, za katero je tičala ljubezen z luhkimi peruti in temnimi ovoji za naše potuhnjene oči.

Zavesa se je odgrnila tvo in nalakko, a jaz sem videl, kako se je zamajala kako je izza nje stopila ljubezen in nežna, a slepa ... Počasi je tipala in stopala proti nam, ki smo gledali nanjo s pričakovanjem in hre-

penjem ... Nič se ni čulo, ko je stopala, samo pihal je tako lahen vetroč od njene strani, da nas je ubajal in da smo čakali ljubezni mirno, ki je prišla in nas objela. Zadrhteli smo in se pogledali iz oči v oči in vedeli smo vse.

Drugo popoldne sva prišla z Markom domov in Roman nama je povedal, da je govoril s Fani. — »Pa tako prijetno govoriti in kadar se zaomeje se ji naredita na leih dve nežni jamci, da bi se človek naslonil k nji in jo poljubil in umrl ... Prijet sem jo za roko in ji pogledal v oči in v njenih očeh sem videl to, česar smo že zeleli mi ... Videl sem ljubezen ... Lepa in tiha je njena ljubezen in človek naenkrat zaželi, da bi imel to ljubezen in da bi si jala samo njemu, da bi samo on pil njenjo sladkost ...«

Tako je govoril Roman, midva pa sva poslušala in razumela sva nekoliko več. Roman je rekel zopet: »Zaželi si človek, da bi ne bilo nikogar drugega, ki bi stegal svojo roko poti roži, ampak da bi bila samo enega ... kako lepo bi bilo, ako bi bila samo moja in bi se mi ne bilo treba batiti, da vaju kateri poseže vmes in mi zmede veselje.«

Tako je govoril Roman in midva pa sva poslušala in sva razumela popolnoma in sva mu zavidala, da je on nama povedal to in ne nju eden njemu, kajti zdelo se nama je, da zdaj ne smeva poseči vmes, da bi nju ona zavrnila in da bi midva pomnila radi tega.

Cas je potekal, ko je imela ona oditi, in mi smo čakali s strahom, kaj bo, ko odide: ona naša ljubezen, naša misel, naše vse.

Tako je govoril Roman, midva pa sva poslušala in razumela sva nekoliko več. Roman je rekel zopet: »Zaželi si človek, da bi ne bilo nikogar drugega, ki bi stegal svojo roko poti roži, ampak da bi bila samo enega ... kako lepo bi bilo, ako bi bila samo moja in bi se mi ne bilo treba batiti, da vaju kateri poseže vmes in mi zmede veselje.«

Tako je govoril Roman in midva pa sva poslušala in razumela sva nekoliko več. Roman je rekel zopet: »Zaželi si človek, da bi ne bilo nikogar drugega, ki bi stegal svojo roko poti roži, ampak da bi bila samo enega ... kako lepo bi bilo, ako bi bila samo moja in bi se mi ne bilo treba batiti, da vaju kateri poseže vmes in mi zmede veselje.«

Roman je hodil pobito, midva pa sva se skrivala sama pred seboj in se bala izgovoriti besede, kajti zdelo se nama je, da bi potem dežilo besed in da bi se sprli, a tega nismo že zeleli.

Roman je hodil pobito, midva pa sva se skrivala sama pred seboj in se bala izgovoriti besede, kajti zdelo se nama je, da bi potem dežilo besed in da bi se sprli, a tega nismo že zeleli.

Stisnili smo ji roko, pogledali ji še enkrat v oči in gledali čez kolodvorsko ograjo, ko je odhajal vlak, iz katerega je ona mahala z belo rutico v zadnjini pozdrav.

Prišli smo petintrideset korakov od kolodvora in Roman je vprašal: »Kaj smo pa hoteli od nje pravzaprav?« In ko smo se oddalili petintrideset korakov, rekel je Marko: »Menda ... nečesa, česar sama ni imela ...« Jaz pa sem gledal za vlakom, v katerem se je odpeljala ona, ki je bila naša ljubezen, naša misel, naše vse in ki je bila že tri sto metrov daleč od nas.

Arturja na japonsko podmorsko mino in zletela v zrak. To poročilo se sedaj celo iz Tokija dementuje z zatrdilom, da tamkaj ni ničesar znano, da bi se „Bajan“ potopil. Prav tako neresnično pa je tudi, da bi bil „Retvizan“ tako hudo poškodovan, da bi ne bil za nobeno rabo več. Znano je namreč, da se je še 22. t. m. aktivno udeležil boja, kar bi bilo pač nemogoče, ako bi bil že 16. t. m. desarmiran.

Novi topovi za Rusijo.

V petek je naročala ruska vlada, kakor se javlja iz Berolina, v Krupovi tovarni v Esnu 56 oklopnih topov, ki se imajo v najkrajšem času dogotoviti. Zadnji termin za izročitev topov je dočen za šest mesecov. Topovi se bodo sproti pošiljali na Rusko in od tamkaj naravnost na bojišče.

Koliko ruskih vojakov je došlo že na bojišče?

V petek je imel ruski državni svet sejo, katere se je udeležil tudi odpoljanec vojnega ministra. Vojno ministrstvo je državni svet uradno obvestilo, da je v tenu enega meseca došlo po sibirski železnici 100.000 vojakov v Mandžurijo. Železnica je torej transportirala približno 3300 vojakov vsak dan. Ministrstvo naglaša, da se transport na sibirski železnici razvija popolnoma normalno in v redu.

Politični položaj.

Praga, 27. marca. Vsi odločilni češki časopisi razpravljajo o političnem položaju, ki je nastal vsled skupnega nastopa ne le vseh slovanskih, temuč sploh vseh nemških strank v Avstriji. Stališče slovanskih strank se proglaša vsled tega za zboljšano in utrjeno. »Radikalni list« kličejo, da je sedaj čas, da se zahteva spremembu celega vladnega sistema, da se odstrani decembridska ustava ter se vpelje državno pravo.

Dunaj, 27. marca. Posl. princ Liechtenstein je izjavil na nekem krščansko-socialnem shodu, da se v Avstriji izza Badenijeve katastrofe, na Ogrskem pa izza Banffyjevega konflikta sploh več ne vrla, temuč le upravlja. Brez operativnega vposuge od zunaj ne bo tej anarhiji konec, temuč parlament zapade agoni. Po vsestranskem pravičnem saniranju opravilnika je upati, da se parlament razdeli v tri skupine, iz katerih si vsaka vlada z državovzdržajočim programom lahko ustvari večino; narodna nadvrlada ali zatiranje bilo pri takih delitvah izključeno.

Zopet tajni ukaz vojnega ministra.

Praga, 27. marca. Nemškim listom se poroča, da je vojni minister zopet izdal tajni ukaz, v katerem naroča častnikom pri čeških polkih, da morajo z možtvom češke

narodnosti govoriti le češko. Ukar se sklicuje na tozadovo interpelacijo posl. Klofača ter se navaja, da ima ta poslanec med možtvom čeških polkov svoje zaupnike, ki mu poročajo, ali rabijo častniki res češino. Ako je tak ukaz resničen, isti le potrjuje, da je bil prvi ukaz glede jezikovne ravnoopravnosti le pesek v oči. Sele strogega nadzorstva in interpolacij se zboji vojna uprava.

Dve dopolnilni volitvi.

Opava, 26. marca. Danes sta se vršili dopolnilni volitvi po bivšem državnem in deželnem poslancu baronu Sedlitzkemu. Državnozborski mandat je dobil Larisch, deželnozborski pa baron Pillendorf.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 26. marca. Poslanska zbornica je sprejela predlogo glede odprave službene kavcijske, nadalje hrvaško nagodbo v tretjem branju in rešila razne imunitetne zadeve. Nato se je zbornica odgovila do 12. aprila. — Magnatska zbornica je odobrila proračunske predloge ter po krajski debati sprejela tudi rekrutno predlogo za leto 1904.

Khuen-Hedervary.

Budimpešta, 26. marca. Včeraj je priedril grof Khuen Hedervary v Temešvaru volilni shod, ker je kandidoval v državni zbor. Poslanca Lengyel in Viszontai pa sta sklicala istočasno opoziciske meščane k protishodu. Zvečer so množice hrupno demonstrirale na koldvoru proti Khuenu-Hedervaryju, danes pa je bil z večino 1090 glasov — izvoljen v državni zbor.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 27. marca. Turška vlada je poslala avstro-ogrskemu in ruskemu poslaništvu izkaz o krivilih, ki so jih doprinesli vstaši od 1. januaria do 23. februarja. Izkazanih je 22 umorov, trije boji z vstaši, eden napad z bombo in mnogo ropov; tudi se je našlo 11 položenih bomb. V koliko so ta izkazila resnična, se seveda ne dá konstatovati. Turkom je tudi laž dobra, da le morejo zavlačevati reforme, češ, da so pod takimi razmerami neizvredljive.

Sofija, 27. marca. Sklenitev turško bolgarskega dogovora se je zopet zavlekla, ker je Bolgarija stvarila nekatere nove zahteve. Vendar se pričakuje, da se dogovor sklene še pred Veliko nočjo.

Politika Poljakov na Pruskom.

Berlin, 27. marca. Zaman so vsi naklepni pruske vlade, da bi izpodrinila v Poznanju Poljake z dedne zemlje. Dasi žrtvuje za takozvano naselbinsko komisijo vsako leto milijone državnega denarja, se Poljaki lahko smejejo pruski nestrpnosti, dokler se lahko opirajo na tako izborni svojo denarno politiko. O tem posebno ugodno priča takozvana

poljska banka za razdeljevanje zemljišč v Poznanju. Ta zavod se nedosežno razvija, kakor kaže ravnokar izšlo poročilo za leto 1903. Danarni promet se je povzdignil od 11 na 17 milijonov, deleži so narasli od 172 na 6630, jamstvena svota od 43.000 na 1.643.025 mark, depoziti od 13.025 na 2.151.050 mark, a število članov od 131 na 1341. Te številke pač prešinjajo Pruse s strahom.

Sestanek nemškega cesarja z italijanskim kraljem.

Rim, 26. V Neapolju sta se sešla na nemški ladji „Hohenzollern“ nemški cesar Viljem in italijanski kralj Viktor Emanuel. Pri slavnostnem obedu na ladji je napil italijanski kralj v italijanskem jeziku, cesar Viljem pa se mu je zahvalil nemško. Oba pa sta povdarsila važnost in blagodejnost trozvez. Cesar Viljem je reklo, da je pojem trozvez neizbrisljivo vtisnen v dušo podložnikov (?)

Dopisi.

Iz Idrije. Dne 14. t. m. je bila obč. seja. Na županov predlog so bili izvoljeni g. Srčko Kogej v stavbini, gg. Kos in Kristan pa v zdravstveni odsek. Nato je interpeliral g. Kristan župana radi zapisnikov občinskih sej.

V soboto je namreč videl, da zapisnik predzadnjne seje še ni bil podpisani, pozneje pa hoče na podlagi aktov c. k. okr. glavarstva dokazati, kako netočno so sestavljeni zapisniki občinskih sej. G. župan je takoj odgovoril na interpolacijo in zatrdil, da se zapisniki vedno postavno verifikajo, to je, da vsak zapisnik podpiše zapisnikar, župan in dva obč. svetovalca, katera župan v to dolöči ter da je bil tudi zapisnik predzadnje seje podpisani o pravem času in postavno. Med tem je občinski tajnik prinesel imenovani zapisnik, o katerem je trdil g. Kristan, da pred dvemi dnevi še ni bil podpisani, in ga predložil gg. Val. Lapajnetu in Francetu Kosu s prošnjo, da sama povesta, ako ga nista podpisala takoj par dni po seji. Oba gospoda sta g. Kristana postavila na laž in le čudimo se, da g. župan ni našel primernih besedi, s katerimi bi bil obsodil tak nepremišljen in neutemeljen napad na občinsko pisarno. (V „Napreju“ gosp. Kristan prav nič ne omenja te svoje blamaže). Nato je bil sprejet predlog g. Drag. Lapajneta, da se obdrži dosedanjih red pri podpisovanju zapisnikov. Potem je bil po kratki debati sprejet predlog poročevalca o zadevi obrtno-nadaljevalne šole g. Al. Novaka: 1.) da prispeva mestna občina idrijska za obrtno-nadaljevalno šolo letnih 500 K; 2.) da se omenjena šola združi s c. k. rudniško ljudsko šolo, aka c. k. rudniško ravnateljstvo v ta namen prepriči primerne prostore; 3.) da se izvoli v provizorični odbor kot zastopnik obrtnikov mizarski mojster gosp. Mijo Tratnik; 4.) da plačajo obrtniki za vsakega učence, ki bo obiskoval obrtno-nadaljevalno šolo, po 1 K na leto. Nadalje je g. župan prosil obrtnike, naj stavijo primerne predloge, kako bi mesto na najhitrejši in najcenejši način prišlo do prepotrebnega gasilnega doma. G. Goli je trdil, da bi se dal gasilni dom napraviti za 800 gld.; ko ga je pa g. župan vprašal, če on prevzame stavbo za ta denar, je bil pa kar gluhi. On bi najraje čitalnico podrl in tam zidal gasilni dom. Le potolažite se g.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalej.)

Tudi v 12. stoletju je vladala v Rimu grozovita propalost in so cerkveni poglavari uganjali strašne grehe. Celo kardinal Baronius, ki je kot zgodovinar rad prikrival počenjanje raznih papežev in cerkvenih poglavarjev, je z vso ostrostjo izrazil svojo ogorčenje nad tem početjem. Baronetov tovarniš, Morlait, je pa pisal: Čistih duš ni več; prišel je konec vseh časov. Laž in prevara, gniloba, roparstvo, prepri, propaganje, vojna, izdajstvo in nečistost so na dnevnem redu in podkopavajo cerkev. Rim je postal vlačugarsko mesto Nimrodovo; pobožnost in vernost sta jo že davno zapustili. Papeži teptajo evangelijske in Kristusa z nogami ter zahtevajo, da se obožavajo njihove osebe, ker se več ne smatrajo za človeška, nego za božanstvena bitja. Vsak je babionski kralj.

Ko je bil Benedikt IX. leta 1048 zopet pregnan, je postal papež Damazij II., prej ponizen škof v Briksenu, v vsakem oziru pravi Tirolec. Benedikt IX. se je umaknil na svoj

grad Tusculum. Cerkveni zgodovinarji so si izmisli, da se je ta pogon na stara leta spokoril, a sodelniki njegovi pravijo, da je do svoje smrti živel kakor žival.

Papež Damazij se je pregnanega Benedikta tako bal, da je zbežal iz Rima v Palestrino. Vedno se je tresel, da ga pusti Benedikt IX. zastrupiti. Papež je samega strahu 23 dni po svoji ordinaciji umrl. Ljudje so seveda mislili, da je bil umorjen in strah je bil tak, da sedaj sploh nihče ni hotel papež postati.

Končno se je cesarjevim prošnjam udal škof Bruno iz Toula, ki je leta 1049 postal papež in se imenoval Leona IX. Prišel je v Rim ne s sijajnim spremstvom nego bos. Spremljal ga je mož, ki je nosil meniško haljo, bivši kaplan pregnanega Gregorja. Ta bosonogi menih, Hildebrand, je bil genij nove dobe.

Komaj je Leon IX. sedel na peškem prestolu, je zapihal nov, oster veter v cerkvi. Leon se je pošteno trudil, da bi odpravil grozovito propalost. Simonija je bila v cerkvi čisto navadna, vsakdanja stvar, duhovniksi so imeli kar po več priležnic. »Liberum Cymorrhianus, de diversitate peccati-

tium contra naturam«, ta znameniti, papežu Loonu IX. posvečeni spis posetenega in čistega duhovnika Petra Damiani obsegata natandén popis, kako so takrat kardinali, škofje in duhovniki živeli. Kar ta mož priponuje, se niti namigniti ne da.

Papeževe reforme so naleteli na velik odporn med duhovščino in med rimskimi plemenitaši in papež je moral marsikaj odnehati. Menih Hildebrand, ki je bil njegova desna roka in šestih papežev vsegamogočni minister, je bil tisti mož, ki je najbolj silil na reforme.

Toda papež ni bil samo poglavar cerkve, nego tudi posvetni vladar. Kot posvetni vladar je skušal razkriti svoje kraljevstvo in zapletel se je v vojne. Poglavar kristjanov je šel v krvavo vojno proti kristjanom, svet mož je šel prelivat kri. In zadela ga je zaslužena kazen. Dne 18. junija 1053. je bil papež v bitki pri Kaviti popolnoma poražen in ujet.

Sodobniki so papeža ostro grajali. Rekli so, da je ta poraz kazen božja, češ, duhovnik se sme boriti samo z mečem duha, ne pa zaradi posvetnih zadov vzeti pravi meč v

Goli, ko bo občina v klerikalna rokah, se boste pa vi lahko koračili po „katalikiem domu“. Jezu in zavist škodljeta! G. Kos je predlagal, naj bi se dala g. Jelenec odškodnina, da bi se umaknil pred pretekom pogodbe iz hiše št. 136, bi vsaj občini ne bilo treba kupovati novega prostora. Slednjič se je sprejel predlog g. Drag. Lapajneta, naj se naprosi c. k. poljedelsko ministvrstvo, da prepusti c. k. rudniško gledišče, katerega namerava rudniško ravnateljstvo podreti, mestni občini za gasilni dom. Ko se je z malimi spremembami odobrila nova pogodba z elektrarno gosp. Josipa Kogovška, so prišle na vrsto še razne prošnje za podporo. Med temi je treba omeniti prošnjo godbenega kluba za podporo. G. Kavčič (klerikalec) je prošnjo priporočal, pa podpora naj se dovoli le tedaj, če bo klub oskrboval godbo pri procesijah. G. Kavčič pa je že naprej povedal, da ve, da se mu bodo vsi smejni, pa bo vseeno stavljal ta predlog. In res vse se je zabavalo: občinski odbor in galerija. Škoda, da se ni sprejel predlog gosp. Kristana, naj bi godbeni klub za podporo prirejal promenadne koncerte, saj bi imeli dve koristi od tega: klub bi napredoval od koncerta do koncerta, prebivalstvo pa bi imelo od tega brezplačen užitek. Sprejel se je predlog g. Kosa, da se da godbenemu klubu podpora 150 K brez obveznosti. Upati pa je, da se bo klub sam od sebe skazal hvaljene in nas kmalu presenetil z koncertom na trgu. — S tem je bil dnevni red končan.

Iz starega trga pri Kčevju. V Škofjo Loko odvandranlo kaplanče nam še ne da miru; še ga nekaj srbi. Ta naležljivi svoj srbe drgne z lažnijo, umazano ljubljansko cunjo, v katero se liguarjansko zavijajo vsi tonzuriranci njege vrste, ter razširjajo — da govorimo s papežem — ta svoj smrad od pekla po celi deželi, ter tako okujojejo in pohujšajo poštano in dobro slovensko ljudstvo. Čuj svet! kaj piše ta žolta maziljena glavica v cunjo: Liberalci v kranjskem deželnem zboru in z njimi — starotrški župan — zakrivili so vsako uspešno delovanje v deželnem zboru —, in tako tudi, da Stari trg še nima vodovoda. Čenča ta čenča nekaj o aktih v Črnomlju, kjer pa nobenega ni, ker c. k. okrajno glavarstvo nima nikakega posla z vodovodom. Gospodine Franc! Kajne, peče Vas spovednica in v tej dognane in znane grdbojje v izprševanju mutaste g. greha —, in pa židovska kupčija s svetimi podobami? Vede gospod kaplanček: Ne samo (dve) preprosti, ampak preklicano prebrisani priči boda neustrašeno pričali resnico. Nad tiskovno pomoto svojega imena se to blagoslovljeno bitje tudi izpodnika. Hudomušni črkstavec je — iz „Janca“ naredil „Jarcu“, — kakor tudi baje nekje iz „Predgrad“ — „Podgrad“. No, to ni tako velik greh! Kaj pa gospod Jane, ali se še kaj spominjate na Vašo „vah to“ mrlje v Starem trgu? ali Vam hočemo tudi to pogreti? Kdo ima toliko masla na glavi, kakor Vi, naj ne hodi na solnce! — Ali boste tudi v Škofji Loki hodili mrlje „vaht“? Vsekako, ako bodo tam gori tudi tako mnogo brojno zastopani — dekliči — na „vahti“, kakor je to običajno v Poljanski dolini.

Iz Novega mesta. Mladi klerikalci, sotrudniki „Zore“, so zopet pokazali, da bodo vredni nasledniki gospodov okoli „Slovenca“ in „Lažljubija“. Mladina okoli „Zore“, ponos in

roke; Zveličar je svojim naslednikom ukazal, naj se z nauki bore proti gremhom, ne pa da si z bojem skušajo dobiti posvetno oblast. Grajaci poraženega papeža so se sklicevali na sv. Mohorja »Quanto terrenis ecclesia minuitur, tanto spiritualibus augetur. Tudi sveti Damiani je brezobzirno grajal papeža, da je radi posvetne oblasti moril kristjane.

Leta 1054. se je papež kot poniran mož vrnil v Rim, a svojega življenja ni bil več vesel. Umrl je 19. aprila istega leta.

Hildebrand bi bil lahko že tedaj postal papež, ko bi bil hotel, saj je bil vodja mogočne, nemškega cesarja sovražne stranke duhovnikov, a zelo se mu je, da še ni prišel njegov čas. Hildebrand je izbral za papeža škofa Gebharda iz Eichstätta in cesar mu je tudi podelil papeško krono. Novi papež se je imenoval Viktor II., a v Rimu se ni čutil srečnega. Za njegovega vladanja je umrl mogočni cesar Henrik III., kar je provzročilo velikanško premembo vseh razmer. Papeži so bili naenkrat rešeni odvisnosti od cesarjev; med tem ko je papež jokal ob kriji svojega cesarskega prijatelja, je Hildebrand lahko slutil, da se bliža

bodočnost klerikacev pokazala s svojim dopisom iz dijaskih krogov, da zvesto hodi po poti, katero so ji odzakali njeni klerikalni vzgojitelji, da je namreč vsako pošteno in nepošteno sredstvo dobro, da uniči svojega nasprotnika; kjer z resnico ne more dosegči tega namena, tam naj jo katoliški Daničar doseže z lažo in zavijanjem resnice, saj laž kot sploh vsaka pregreha na katol. podlagi ni prepovedana. — „Dolen

argumentirajo, da je klerikalna obstrukcija na Kranjskem ravno isto, kar je mladoščka na Dunaju, in da so se liberalci osmešili, da so na Dunaju za, na Kranjskem pa proti obstrukciji. Stvar pa je bistveno različna. Na Dunaju se naši poslanci niso pridružili obstrukciji, pač pa so ponudili Čehom svojo pripomoč na sproti Nemcem, ki so hoteli češko obstrukcijo s silo zadaviti. Proti ti sili so bili naši poslanci, stojede na stališču kakor v deželnem zboru, da se naj obstrukcija sama ugonobi; da pa je nedopustno, rabiti v tem pogledu kako silo. Kakor hitro pa skušajo naši klerikalci celo stvar izkoristiti v svoje kalne namene, morali bodo naši poslanci stopiti v rezervo, ter postopati tako, kakor so postopali češki veleposestniki, ki se niso mladoščke obstrukcije prav nič udeleževali. Mi namreč ne razvidimo, čemu naj bi bili naši državni poslanci radikalnejši od čeških veleposestnikov, posebno če prevdarjam, da so bili vsi voljeni na podlagi programa, ki je obsojal vsako obstrukcijo brez veake izjeme!

Dijaški shod v „Narodnem domu“. Iz kroga svobodemselnega dijaštva se nam piše: »Slovenec kar besni jeze, da svobodomiselnemu dijaštvu na sobotnem dopoldanskem zborovanju ni pustilo »Dančarjev« do besede in jih je prej potisnilo skozi vrata, predno je še kateri izmed njih mogel priti z absurdno zahtovo, da se vsa akcija postavi na versko, katoliško podlago. Boli ga, ker se je varal v slovenskem dijaštvu, in je menda po najnovejši konstelaciji priškoval, da bode vendarje mogoče na kakršenkoli način utihotapiti svoje ideje v snujoče se fer. akad. društvo »Prosveta«. Sklicuje se prav bahato in škodoželjno pri slikanju neljubih mu prizorov na izjave »radikalnih« dijakov, ki so v svoji mlačnosti in antipatiji do svobodomiselnega slov. dijaštva delali skrajno neumestne vzklike. Da bode predsednik zborovanja kot »trezen politik zdravega kriticizma« obsojal nastop svobodomiselcev proti klerikalnim dijakom, o tem nismo dvomili, saj menda je bilo ravno vsele tegaj potrebo, da se je sklicalo zborovanje po § 2, na drugi strani pa od strani narodnih »radikalcev«, v tem oziru ne trebam nikakega priznanja. Konstatirano pa bodi, da je bilo zaključenje shoda v zmislu, ki je direktno sovražen svobodomiselnemu dijaštvu in je izgotor predsednika, da se je bal nadaljnih nemirov po izrecnem zatrjevanju liberalnih dijakov, da je njih nastop obrnjen edinole proti »Dančarjem«, ničev. Po zaključenju shoda se je vršil eno uro pozneje sestanek narodnih »radikalcev«, ki pa sam ob sebigotovni imel nikakega stika z ustavnim shodom »Prosvete«. Popoldansko zborovanje je obsegalo 3 predavanja in posvetovanje o pravilih. Vrsto predavanj je otvoril akad. Ribnikar, ki je govoril o pomenu ljudskih knjižnic. Predavanje je obsegalo vse, kar zahteva ta predmet. Priglasil se je k besedi akad. Hočvar, da izrazi simpatije svobodomiselnega slov. dijaštva napram započeti akciji in poudarja še posebej, da dopoldanski nastop liberalnih dijaskov ni bil niti najmanj napred proti bodočemu društvu, čigar potrebo in nepregledno korist v slučaju krepkega uspevanja vsakdo priznav, ampak edinole proti zastopnikom one struje, koje edini namen je preprečiti vsakršni napredok med slov. narodom in pozivlja vse elemente, ki so učenci proste vede, da se združijo v delu proti nakanam klerikalnega duha in naj ne trpijo, da bi se peščica »Dančarjev« drznila nadejati se le količaj obzirnega postopanja. Sledilo je predavanje akad. Laha o poljudnem delovanju drugorodnega dijaštva in za tem duhovito sestavljeni govor akad. Kuhelja o pomenu »Prosvete«. Med tem je prišel na shod »Slovenčev« poročevalec g. Štefe. Njegova navzočnost je nudila posebno ljubljanskim »Savanom« ugodno priliko, pokazati mu svoj prezir zaradi denuncianstva v znani dvobojni aferi, vsele katerega so ma-

lone vsi v sodniški preiskavi. Klicali so mu: »denuncijant«, »si častno besedo pojedel«, »Štefe ven« in vse zavarovanja predsednika, ki je vzel g. Štefa pod svojo obrambo, niso mogla ustaviti plohe, ki se je vlija na njegovo glavo. Ker je situacija postala nevarna za gosp. Štefa, je predsednik zaključil zborovanje. Tako se je kondal ustanovni shod akadem. društva »Prosvete«. Dobro zato menje je zanj, da se je a priori izključilo člane katoliškega akadem. društva »Danice« od sodelovanja in ni bilo napačno, da se je to izvršilo s silo, ker se nam zdi nemogoče, pobijati nasprotnika, ki slepo veruje v najnerazumljivejše dogme, z argumenti. Svobodomiseln dijaki z lahko vestjo prevzamejo nase odij brutalnosti, saj se zavedajo, da so »Dančarjem« za vselej zagrenili veselje, nastopati pod patronanco klerikalnih nazorov na javnih dijaških shodih.

Shod politič. društva „Edinost“ v Trstu. Iz Trsta se nam piše: Danes se je vršil napovedani shod političnega društva »Edinost« pri Sv. Ivanu. Dnevn red je bil: Italijansko vsečilišče in slovensko-italijansko sporazumljene. Ob 4. uri popoldne je bila prostrana dvorana svetoivanskega »Narodnega doma« dubkom polna občinstva vseh stanov. Oficijski govornik pol. društva »Edinost« je bil dr. Rybař. V glavnem so bila njegova izvajanja ta-le: Ideja sprave med Slovani in Lahi se je pojavila v bolj konkretni obliki v dalmatinskom saboru. Ker je Koerberjeva vlada hotela v Dalmaciji pomagati nemškemu jeziku do veljave, so sprevidele vse stranke potrebo skupnega odpora proti poskušeni germanizaciji ter so si Hrvatje in Srbi na eni ter Italijani na drugi strani segli v roke in sklenili mir. Toda lahko nujim. Hrvati imajo deželn zbor in odbor ter vse občine razen zadrske, potem vse ljudsko in srednje šolstvo v svojih rokah; lahko jim je torej nuditi spravo Italijanom, istotako le-ti z mirno vestjo sprejmejo ponujano roko, ko vendar s spravo dobe lahko par ljudskih šol. Potem so Čehi oni, ki zagovarjajo tako gorljivo slovensko-italijansko slog, ker v slučaju, da se ta sloga uresniči, bi bili ne samo vsi Slovani, temveč vsi nenemški narodi proti vladu in nemškim privilegijom, ter bi si Čehi na ta način utrdili pozicijo. Istotako so tudi trentinski Italijani za slogan, ker bi si tedaj mnogo lažje mogli priboriti avtonomijo. Kaj pa naj rečemo mi, ki smo najbolj interesirani na teh pogajanjih? »Jaz odkrito izjavljam«, je reklo dr. Rybař, »da smo mi Slovenci in Hrvatje v Primorju pripravljeni, skleniti mir z Italijani, toda časten in pošten mir«. A poglejmo sedaj, da li bo možno uresničiti to sicer lepo idejo. Dr. Venezian, vodja tržaških Italjanov je izjavil na zborovanju »Patrie«, da je tudi on pripravljen za slogan s Slovani, toda naj pripoznajo isti absolutno italijansko Primorje ter da živijo kot gostje na italijanski zemlji. Dokler bodo imeli laški volilci take voditelje in laški voditelji take volilce, sloga ni možna. Nato je prečital dr. Rybař resolucijo, v kateri se pozdravlja 1. načelna simpatična akcija za sporazumljene med Italijani in Slovani, toda pod glavnim pogojem popolne enakopravnosti, posebno na ljudsko- in srednješolskem polju v Trstu, Istri in Gorici. Šele tedaj primljajo primorski Slovani v ustanovitev univerze v Trstu, toda dvojezične. V imenu Hrvatov je govoril dr. Dinko Trinajstić, ki je med drugim reklo, da nas Lahi smatrajo za robe, a med robi in gospodarji ni možno sklepati o spravi. Poprij naj nas smatrajo enakovljajnim, in potem se pogovorimo o spravi. Socijalno-demokratična govornika Kepač in Linhart, sta se načelno strinjala z izvajanjem dr. Rybařa, osobito kar se tiče naše zahteve po šolah, a ona prepričata Lahom, naj si oni izbera sami kraj, kjer naj bode laška univerza. Shod je končal z imponantno manifestacijo za ruski narod in zmago ruskega orožja. Ko je prof. Mandić predlagal tozadne predlog je občinstvo dolgo in odštevljeno ploskalo in vsklikalo Rusiji.

Nečuvence. »Gorenjec« je v zadnjih številki razkril nekaj nečuvencev. Tam čitamo: »Šolski otroci iz mošenj-

ske fare vedo povedati, da jim je fajmošter v šoli priporočal, da naj, kadar jih bodo starši poslali kako reč kupit v prodajalno, vselej sebi pridrže nekaj vinjarjev in kupijo za toliko manj dostenega blaga. Tako prisleparjeni in staršem ukradeni denar pa naj potem prineso v farovško hranilnico. Ta samozni božji namestnik, ki tako lepo uči kmetsko mladino, je bil že kaznovan zaradi pretepanja otrok v šoli in je tudi že znan zaradi drugih nedostojnosti; vendar pa imajo gotovi gospodje v Ljubljani še vedno veliko dopadajenje nad njim, ker je tako skrben za farovško bisago, ki pri njih, kakor je videti, odtehta tudi poštenje in vse druge človeške čestnosti in kreposti.

Obhajila — ka-li. »Valed obhajil je nevarno zbolel g. župnik Soukup v Stari Oselicu. Tako je poročal »Slovenec« in pošteno naspral svoje zatelebane brašce. Mi pa vemo, da je ljudstvo ondod zdravo in da ga niso obhajila spravila ob zdravje, pač pa se je on sam preveč obhajal z alkoholom in to v toliki meri, da ga zdaj zdravijo celo v Ljubljani. Vse kar je prav, a le preved ne!

Volitev na Koroškem.

V torek, dne 29. t. m., se vrši v okraju Trbiž-Podklošter nadomestna volitev za deželn zbor. Nasprotniki agitirajo na vse načine in z vsemi pripomočki za svojega kandidata Martina Fischerja. Pri tej volitvi je pa zapaziti še nekaj čisto novega. V čakalnici na postaji Ukve c. kr. državne železnice imajo popotniki in domačini priliko, videti dva lepaka; prvi vabi na nemškarsko zborovanje dne 27. t. m. v Ukvah, drugi lepak, ki je prav velik, pa pozivlja volilce, da naj volijo dne 29. t. m. nemškarskega kandidata. In to na slovenskih tleh. Kolikor je nam znano, se smejo na postajah nabijati lepaki samo z izrednim dovoljenjem ravnniteljstva in če se za prostor plača. Političnih plakatov doslej še nikdar ni bilo videti na nobeni železniški postaji. Brez dvoma je v Ukvah postajenačnik na svojo roko poselil na ta način v agitacijo, uporno pa, da mu bodo znali poslanci take muhe korenito pregnati.

Promocija. Gosp. Zdenko Margreiter, nečak gg. bratov Manko, je bil te dni na dunajskem vsečilišču promoviran doktorjem medicine!

Slovensko gledališče. Sinoč je bila zaključena tekoča gledališča sezona. Popoldne se je igrala senzacijenelna ameriška drama »Sever in Jug ali boj za osobojenje sužnjev zvečer pa se je pelo opera »Nema iz Portiža«. Obe predstavi sta bili jako dobro obiskani in so predstavljalci in predstavljalke želi obilo priznanja.

Pisateljsko podporno društvo bodo imelo v soboto 9. aprila svoj občni zbor v gostrinških prostorih »Nar. dom« ob osmi uri zvečer. Spored: 1. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 2. Volitev novega odbora. 3. Eventuala. Na obilo udeležitev vabi

Odbor pis. podp. društva.

Slov. planinsko društvo je imelo v soboto zvečer v »Narodnem domu« sestanek, na katerem je predaval g. dr. I. C. Oblak. Zanimivo, z zdravim humorjem prepleteno predavanje je občno ugajalo in je g. predavalev želil mnogo zasluzene pohvale. O konkurenči amaterografov je poročal g. profesor Macher. Razstava fotografij je jasno interesantna. Razstavljene podobe in fotografije so izborno izvršene.

Prvi veliki češki glazbeni in pevski festival se bo vršil o Veliki noči v Pragi. Trajal bo tri dni, nedeljo, pondeljek in torek ter bodo sodelovala vse češke pevske društva iz Českega, Moravske in Šlezije. Zbral se bo v Pragi na tisoče pevcev.

Občni zbor „Bolniškega in podpornega društva pomožnih uradnikov“, ki se je vršil preteklo soboto zvečer v Avrovm vrtnem salonu, je bil slab obiskan. Udeležilo se ga je samo 22 članov. Občni zbor je otvoril s kratkim nagovorom društveni predsednik g. Ivan Dražil, pordravil navzdeč predstavil na to zastopnika politične oblasti gospoda magistratnega svetnika Ivana Sečka. Ker ni noben izmed imenovanih zapisnikarjev hotel tega posla prevzeti, je sklenil istega pravstvovalno prevzeti član g. A. Šežun, na kar se je občni zbor nadaljeval. Iz poročila tajnika gospoda Ivana Tomažiča povzamemo, da

je imel odbor v preteklem letu 12 rednih in 4 izredne seje, v kajih je redil 175 vlog. Iz odbora so izstopili med letom 3 odborniki (gg. Globočnik, Nedeljko in Zadel). Društvo je štelo v preteklem letu 90 rednih in 2 časnina člana. Odbor je vpeljal lani bolniško kontrolo in potrebito revizo receptov. Podpor je prejelo društvo v preteklem letu troje in sicer so darovali: Slavna »Kranjska hranilnica« 200 K, slavna »Kmettska posojilnica za ljubljansko okolico 20 kron in slavni občinski svet ljubljanski 100 K. Vsem tem faktorjem je izreklo odbor primerno zahvalo. Obstrukcija v deželnem zboru kranjskem pôzrla jo tudi temu društvu že 400 kron! Blagajnik g. F. Negovetič je preša na to računski zaključek za preteklo leto, ki izkazuje na dohodkih 11.019 K 43 h, na stroških 3482 K 9 h; premoženje znaša koncem leta 1903 7537 K 34 h (za 624 K 90 h manj kot prejšnje leto) Izplačalo se je pa: Na bolničnini 1062 K, na zdravniških honorarih 894 K 20 h, za zdravila 1015 K 79 h, slednji na oskrbovalnih stroških v deželnini bolnični 361 K 80 h. V odbor so bili izvoljeni naslednji gg.: R. Bolavar, Jos. Dodič, I. Dražil, J. Florjančič, Ant. Gutnik, J. Šmuc, Iv. Tomažič, kot namestniki gg. J. Golob, F. Klemenc in J. Turšič; kot računski pregledniki pa gg. Breznik, Gregorc in Rogelj. Premembra pravil se bode morala razpravljati stopav na izrednem občnem zboru, ki se bo v ta namen sklical.

Zagorska posojilnica. Radi nepričakovanih zaprek se je občni zbor zagorske posojilnice, kateri je bil napovedan za 31. t. m., prestavil na nedoločen čas.

Umrl je v Gorici dobro znani bivši misarski mojster v Ljubljani gospod Martin Primožič v starosti 65 let. Stal je svoj čas v volinilih borbah vedno zvest ob naši strani ter užival mnogo simpatij. Bodil značajnemu možu zemljice lahka!

Nevarna bolezнь v Bohinju. Med Macedonci, ki delajo pri gradnji bohinjske železnice, in sicer okrog Bohinjske Bistrice, so se pojavile črne koze. Odredilo se je vse, kar treba, da se bolezнь ne razširi.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajšnjem dež. sodišču. 1) Frančiška Štrigl, dekla iz Majlanda pri Zidanem mostu, je izmakinila Frančiški Šimenc v Mostah župno uro, dva prstana in 37 K gotovega denarja kar sama priznava. Obsojen je bila na 6 tednov ječe. 2) Nikolaj Oršič iz Zaprešiča, slikarski pomočnik, je Heleni Pavunc v Spodnji Šiški, pri katere materi je stanoval in Tomislu Markusu, slikarskemu pomočniku, kateri je tudi tamkaj stanoval, z odprtim nožem v roki grozil, da mora eden od teh dveh »hini biti«, proti orožniškemu postajevodji je pa izreklo grožnjo, da bo Markuš ne bilo poleg, bi bil Helenu Pavunc ubil. Povod je bila ljubosnost. Obsojen je bil na 4 tedne težke ječe. 3) Janez Kregar, delavec, je na Dunajski cesti v Petercevi gostilni Alojzija Bana v prepriču z nožem osuval; obsojen je bil na 7 mesecov težke ječe. 4) Helena Riegler, postrežkinja v Ljubljani, je svoji gospodinji Frančiški Čik in Rezi Ravher pokiala razno žensko obleko, zlat prstan in 1 škarje v skupni vrednosti 46 K 20 v. Sodišče jo je obsodilo na 4 meseca težke ječe. 5) Jakob Veber, posestnik v Babnem polju je svojega očeta Antonu Veber večkrat z dežnikom po glavi udaril in ga lahko telesno poškoval. Veber je bil obsojen na 4 tedne težke ječe. 6) R. S. iz Ljubljane je ponoči 8. marca gostilčarju »pri Kroni« v Ljubljani vzel uro z verižico in 52 K denarja, natakarici pa srebrno zapestnico, vredno 6 K. Obdolženeč pravi, da je misil iti »v fremd« in ker ni imel zato potrebnega denarja, je izvršil tatvino. Obsojen je bil na tri tedne ječe.

Žepna tatvina. Mariji Hübnerjevi, ženi sodniške sluge, je bila včeraj popoldne pri razstavnih v Lattemanovem drevoredu ukrašena iz žepa denarnica z vsebino 14 kron.

Z rešilnim vozom. Začnica Marija Bebec, stanuča v Sv. Francijevi ulicih št. 18, je včeraj zvečer doma padla po stopnicah in se na levi nogi tako poškodovala, da so jo morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnico.

Konj zplašil se je včeraj popoldne na Tržaški cesti fikarskemu hlapcu Ignaciju Kračunu, stanujočemu v Kolodvorskih ulicih št. 7 in je zdirjal z vozom, v katerem se je vozel neki gospod, po Rimski cesti na Valvazorjev trg, kjer je konj padel in se na sprednjih nogah in na glavi pobil.

Možgoma. Natakarica Marija Kralj v Slomškovih ulicih št. 27, se je včeraj dopoldne pri umivanju košarcev tako vrezala v palec na levi roki, da si je prerezala žilo.

Tatvine. Hlapcu Francu Volkiju na Resljevi cesti št. 31, je bila iz sobe ukradena dolga srebrna verižica. — Zapri so brezposelno deklo Marijo Kopadevo, ki je pri peku Jakobu Terčku na Bregu št. 4 kradla kruh.

Izgubljene in najdene reči. Delavka Neža Kotar, stanujoča v Ravnikarjevih ulicah št. 6, je izgubila včeraj zjutraj na poti od doma do franciškanske cerkve denarnico z manjšo svoto denarja. — Na južnem kolodvoru so bile v času od 19. do 25. t. m. najdene sledeče reči: bankovce za 10 K, par nogavic, palica in ovratnik.

* Čipkasti zastorji po gl.
1-10. Zaloga preprog Orendi na Dunaju, I., Lugec 2 razpošilja do Velike noči trdno stkanje lepe čipkaste preproge po izjemni ceni gl 110 za eno okno ali dva dela. Krasen katalog z barvastimi podobami preprog, odej itd. na zahtevanje zastonj in poštne prosto. 831-1

Knjževnost.

— Hiša Marije Pomočnice je naslov novi povesti Ivana Čankarja, ki je ravnokar izšla v založbi L. Schwentnerja. Cena brošurinemu izvodu 2 K, po pošti 2 K 10; elegantno vezanemu v izvodu 3 K 50, po pošti 3 K 70.

— Nove muzikalije „Glas-bene Matice“, katere dobivajo člani za društveno leto 1902/3 ob sezajo sledeče skladbe: novega slovenskega skladatelja Antona Lajovicu šest mešanih a-capella zborov, Po mladini spev, Večerna pesem, Črna lutnja, Bolest kovač, Napitnica in »Vodica čista se vila...«, srbskega skladatelja St. Stjepana Mokranja štiri velike šopke srbskih narodnih pesmi, in sicer 1. Srbske narodne pesmi »Osuse nebo zvezdema«, 2. Srbske narodne pesmi s Kosova, 3. Srbske narodne pesmi iz Starje Šrbije in Makedonije, 4. Srbske narodne pesmi z Ohrida; nadalje rusko narodno pesem »Vozle redki, vozle mostu«, katero je harmoniziral Ladjov in krasni zbor Cezarja Kujta D. e. roži, nadalje se nshajajo med mešanimi zbori slovenska narodna pesem Meglica, katero je harmoniziral Oskar Dev, Anton Forsterjev petroglasen mešan zbor »Z glasnim šumom s kora«, dr. Benjamin Ipavčev zbor »Leži polje ravnec in Antona Nedveda zbor »Gospodov dan« Med moškimi zbori so sledeče skladbe: Petra Križkovskega Utopljenka; dr. Benjamina Ipavca Na Prešernovem domu; dr. Gust. Ipavca Savska, Oblaček in Planinska roža; Autona Hajdriha Hrcengovska in V sladkih sanjah; Vinko Kreka Ljubzen in pomlad; Fleišman-Ipavec-Noli Pod oknom; Ivana pi. Zsiga Poputnica Nikole Jurišiča in Ružica v slavlj; Autona Nedveda Prešernu; Ludovika Hudovernika Naša zvezda; Vogrča Léhko noč; Autona Svetka Pod nog in »Kaj bi te sprašal...« ter Vilko Novaka zbor s tenorskim in baritoniskim samospevom ter spremeljevanjem harfe U ljetni sutan. Knjiga obsegata 16 mešanih in 17 moških zborov.

Telefonska in brzjavna poročila.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 28. marca. Admiral Makarov je brzjavil carju: V noči od sobote na nedeljo so Japoneci dvakrat naskočili Port Artur in poskusili zapreti vhod v pristan, a so bili odditi. Najprej so poslali štiri velike branderje v spremstvu šestih torpedovk proti vhodu v pristan. Stražni ladji „Ober“ in „Otvažnij“ ter baterije so jih zapazile in začele streljati na nje. Zapovednik ladje „Silnij“, hoteč preprečiti približevanje, se je zapodil med japonske branderje. S torpedom je enemu razbil sprednji konec, vsled česar so bili trije branderje vrženi na desno in tam obtičali blizu brega, četrti pa je bil vržen na levo. Vhod v pristan je ostal vsled tega prost. „Silnij“ se je potem lotil boja z japonskimi torpedovkami. Inžener in šest podčastnikov je ubitih, zapovednik „Silnega“ in 12 pomorsčakov je ranjenih. Med tem so se približale Port Arturu japonske oklopnice in Križarke.

London 28. marca. Privatnih poročil o včerajšnji bitki pri Port Arturju še ni. Vendar priznavajo listi, da je položaj Rusov v Port Arturju dosti ugodnejši nego se je mislilo. Izmed ruskih ladij je samo „Retvisan“ poškodovan, vse druge so v dobrem stanju; živil je v Port Arturju dovelj; železnica funkcionira neovirano. Sodba je: Port Artur je nepremagljiv.

London 28. marca. Iz Tokio se poroča, da napravijo Japoneci pri Andžu 13 utrd; 7 jih je že gotovih. Rusi so pri Vidžu na obeh straneh reke napravili močne utrde in zavzeli na potu v Gansan krepko pozicijo.

Petrograd 28. marca. General Smirnov javlja, da so Rusi pri reki Ipsimo 50 mož broječo četo Hunguzov skoro popolnoma uničili.

Petrograd 28. marca. General Smirnov brzjavlja carju: V noči od 26. na 27. so Japoneci vnovič poskusili zapreti vhod v portarturski pristan. Stražne ladje in baterije so jih zapazile. Najprej so se bližale torpedovke, potem so prišli branderji, zadaj pa v znatni razdalji veliko brodovje. Japoneci so bili sprejeti s streli. Branderji niso prišli do vhoda v pristan. Dva japonska branderja sta pod gorovjem Zolotoj obtičala na skalah, eden se je potopil, četrti brander se je na drugi strani pristanskega vhoda potopil. Na teh

ladjah so bili brzostrelni topovi, iz katerih so Japoneci streljali na naše torpedovke. Ena naših torpedovk je bila zadeta. Ob 4. zjutraj se je sovražnik umaknil. Admiral Makarov je šel na zunanj breg in si ogledal branderje. Ob 5. zjutraj so se na južni strani pojavile japonske torpedovke, na katere so baterije začele takoj streljati. Ob 6. se je prikazalo glavno japonsko brodovje. Admiral Makarov je šel proti temu brodovju in začel streljati. Japoneci so kmalu nehali streljati in se umikali. Ob 10. ni bilo Japoncev nikjer več videti.

Petrograd 28. ma. ca. Admiral Makarov poroča carju, da se je sovražnik umaknil od Port Arturja. Ladja „Silnij“ je zadebla japonska granata in jo poškodovala pri stroju. „Silnij“ je vsled tega obtičal na pesku, a posrečile se je, ga spraviti v pristan. Na japonskih branderjih so bili takozvane hudičeve ure, ki naj bi v gotovem trenotku eksplodirale. Oglasili so se razni prostovoljci, da gredo na te ladje. Poročnika Kedrov in Azarijev ter mičmen Pilovski so šli na branderje in srečno prerezali električne žice Branderji, ki obsegajo po 2000 ton niso stare ladje in so montirani s topovi.

Petrograd 28. marca. Admiral Aleksejev je sporočil carju: General Miščenko je 23. t. m. poslal dve stotniji kožakov, da poizvedo, koliko Japonec je prišlo čez reko Čingeangan 1½, vrsto od Pakčenga so kozaki videli 30 Japoncev, katerim so hiteli pešaki na pomoč. Kozaki so streljali na Japonce in ubili enega oficirja in enega vojaka, potem pa, izvedši, da se bližajo japonski pešaki, se umaknili. Japoneci so Pakčeng zasedli; na desnem bregu reke Pakčengan sta dve stotniji pešakov in ena eskadrona konjenikov. V Andžu je 3000 mož. V Činampo prihajo vedno vojne in transportne ladje; izkrcano vojaštvo se pošilja v Pjengang, v Unsan in v Kangje.

London 28. marca. Govoreč o včerajšnjem brezuspešnem napadu na Port Artur pravi „Daily Chronicle“, da japonska mornarica ni opravičila tistih nadej, ki so se gojile glede in da je admiral Makarov odbivši ta napad onemogočil nadaljnje izkravanje japonskega vojaštva v Koreji.

London 28. marca. Privatnih poročil o včerajšnji bitki pri Port Arturju še ni. Vendar priznavajo listi, da je položaj Rusov v Port Arturju dosti ugodnejši nego se je mislilo. Izmed ruskih ladij je samo „Retvisan“ poškodovan, vse druge so v dobrem stanju; živil je v Port Arturju dovelj; železnica funkcionira neovirano. Sodba je: Port Artur je nepremagljiv.

London 28. marca. Iz Tokio se poroča, da napravijo Japoneci pri Andžu 13 utrd; 7 jih je že gotovih. Rusi so pri Vidžu na obeh straneh reke napravili močne utrde in zavzeli na potu v Gansan krepko pozicijo.

Petrograd 28. marca. General Smirnov javlja, da so Rusi pri reki Ipsimo 50 mož broječo četo Hunguzov skoro popolnoma uničili.

Petrograd 28. marca. General Smirnov brzjavlja carju: V noči od 26. na 27. so Japoneci vnovič poskusili zapreti vhod v portarturski pristan. Stražne ladje in baterije so jih zapazile. Najprej so se bližale torpedovke, potem

Petrograd 28. marca. Vest, da je ladja „Bojan“ zletela v zrak, je izmišljena.

London 28. marca. Rusi so za Njučvang razglasili vojno stanje.

Berolin 28. marca. Ruska vlada je naročila v Magdeburgu za 3½ milijona rubljev konserv. Oddati jih je šele 1. januarja.

Washington 28. marca. Ruska vlada je vladni Zdrženih dr-

žav oficijelno naznanila, da je iztok reke Ljao z minami zaprt.

Škojsa Loka 27. marca. V Stari Loki bi se imel v gostilni „pri Jelovčanu“ vršiti danes volilni shod klerikalnega kandidata Demšarja, pa prišlo je toliko — okrog 300 kmetov — da se je žalostni farovški kandidat ustrasil tolike mnogice volilcev in zbežal s svojo gardo v farovž. Neodvisni in napredni kmetje, ki so bili v ogromni večini, so mu sledili v župnišče, kjer se je potem vršil shod. Kmetski vitez Franc Tavčar iz Selc je med živahnim odobravanjem izjavil, da bodo njevi somišljeniki pustili nemoteno govornike, ki bodo razpravljali stvarno. Nato so govorili klerikalni kandidat Demšar, Tavčar, Demšar, Hainrihar in dr Lampe iz Ljubljane. Slednji je le med nepopisnim vriščem in hrupom mogel nadaljevati svoj govor, dokler ga ni ustavil volivec učitelj Grmek iz Bukovice, ki je predlagal med živahnim odobravanjem, da se sprejme kandidatura neodvisnega kmeta Joso Novaka, župana iz Mavčič. Soglasno sprejet o. Petorica poparjenih farjev je nato s svojim žalostnim pogorelim kandidatom Demšarjem zbežala po stopnicah v prvo nadstropje in se skrila. Živio vrli in neustrašeni može!

Dunaj 28. marca. Ofici ozno se razglaša, da se snide državni zbor 18. ali 19. aprila.

Dunaj 28. marca. Včeraj sta bila ministra grof Goluchowski in Pitreich v posebno dolgi avdijenci pri cesarju.

Poslano.*

C. k. finančnemu ravnateljstvu v Ljubljani.

Slavno ravnateljstvo se nujno vpraša, kdaj se že razpiše glavna zaloge tobaka za sodni okraj Brdo. Saj je vendar že skrajni čas, ker je že štiri mesece, odkar je lastnik imenovane zaloge umrl. Pokojnik je bil samec, zatorej bi bilo protizakonite, če bi se njegovim dedičem definitivno podelila nadaljnja prodaja brez razpisa.

Več interesentov.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Darila.

Za družbo sv. Cirila in Metoda: so od 6. do 26. marca poslali prispevke p. n. gg. in društva: Upravnštvo Slovenskega Naroda* K 122/98, upravnštvo Slovenskega Naroda* K 17/1917; podružnice: tržaška (po gdč. Amažlij Reichmann) K 458/86, ženska v Sežani K 180, grašča izvenakademična K 117, moška mariborska K 271/48, ženska mariborska K 200, ženska v Novem mestu K 137/78; posojilnice: notranjska v Postojni K 100, glavna slovenska hranilnica in posojilnica v Ljubljani K 20, radovljiska K 50, kranjčegorska K 15, ribnica K 50, centralna v Gorici K 20. Vzajemno podporno društvo v Ljubljani K 300; Janez Škrjanec v Vremah kot poverjenik družbe sv. Mohorja K 139/80, Ivan Ječnik v Ljubljani kot čisti dobitek od kave K 200. Mohorjanji v Št. Vidu K 43, Makso Domicelj na Raketu K 10, Fran Kollmann v Ljubljani za prodane valjke K 120, Ivan Sakser iz Hodetice K 5, Fran Ferlja v Gorici K 20, Fesdo Karis v Št. Petru K 12, I. Krajec v Novem mestu K 6, dr. Zarnik kot preostanka sveta nabranje za sprejem hrvatskih akademikov K 33/38, Mohorjanji v Breščici K 4, Viljem Pollak v Tržiču K 10, dr. Mencinger iz Krškega (za 2 neimenovana) K 21, „Gorenje“ vojlo pok. Mat. Roossa K 10, dr. Makso Piro iz Ljubljane vsled poravnave po Fran Kandaru položenih K 30, Karol Šavnik iz Kranja K 25, gost. Kenda iz Ljubljane v „Narodnem domu“ nabranih K 46, Stefan Lapajne iz Idrije K 78/30; za „Koledar“ in vsled oklica K 126/34. — Vsem podpornikom prisrčna hvala! BLAGAJNIŠTVO DRUŽBE SV. CIRILA IN METODA.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 24. marca: Henrik Stibernik, krojačev sin, 14 mesecev, Gruberjeva cesta 1, dušilji kaselj in božast. — Marija Mück, žel. vratarja vdova, 82 let, Dunajska cesta 25, ostarlost in pljučnica.

Dne 25. marca: Valentin Roje, vrtnar, 77 let, Poljanska cesta 66, pljučnica. — Fran Ištatič, umirovjeni c. kr. pisarniški ravnatelj, 92 let, Komenskega ulica 10, ostarlost in pljučnica. — Jožef Jeras, pismoneveža žena, 81 let, Pred igriščem 2, otrjevanje srca. — Josip Češen tesar, 63 let, Hranilniška cesta 9, vnetje srčnih mišic. — Ivan Bevc, delavec, 56 let, Radeckega cesta 11, rak.

Dne 26. marca: Franja Urbanija, rukodoprava női, 14 mesecev, Strelške ulice 15, vnetje ušes in mrzlica.

Dne 27. marca: Stanko Plestenjak, delavec sin, 4 mesecev, Cesta v mestni log 5, krč. — Albert Robida, slikar, 44 let, Hrenove ulice 6, jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurci dunaj. borze 26. marca 1904.

Naložbeni papirji.

Dinar Blago

42% majeva renta 99/50 99/70

42% srebrna renta 99/50 99/70

4% avstr. kronska renta 99/45 99/65

4% zlata 119/20 119/40

4% ogrska kronska 97/85 98/05

4% zlata 118/10 118/30

4% posojilo dežele Kranjske . . . . . 100/— 100/75

4½% posojilo mesta Šplet 100/25 101/25

4½% bos.-herc. žel. pos. 1902 . . . . . 100/— 100/—

4½% češka dež. banka k. o. 100/15 101/15

2% ž. o. . . . . 100/— 100/30

4½% zst. pisma gal. d. hip. b. 101/50 101/80

4½% pešt. kom. k. o. z . . . . . 106/10 107/—

4½% zast. pisma Innerst. hr. . . . . 101/— 102/—

4½% dež. hr. ogrske cen. . . . . 100/50 101/—

4½% z p. ogr. hip. ban. 100/15 101/15

4½% obl. ogr. lokalnih zelenc. d. dr. . . . . 100/— 101/—

4½% češke ind. banke . . . . . 100/50 101/—

4½% prior. Trst-Poreč lok. žel. . . . . 98/55 100/—

4½% prior. dol. žel. . . . . 99/50 100/—

3½% juž. žel. kup. 1/1/ 297/40 299/40

Mizarski pomočniki
dobe takoj delo na Bledu pri
Josip Korošcu
mizarju na Rečici. 874-1

Alojzij Luznik
na vrhniki pri Ljubljani
preskrbuje dobre
harmonije doma-
čega in ameriškega
sestava, kakor tudi
gasovirje, pla-
nine in pisalne
stroje. — Daje se
tudi na oroke.
Cenik na zahtevanje
47 brezplačno. 1294

Zaradi opustitve trgovine na
Koroškem se vsa

oprava
takoj ceno proda.

Oprava obstoji iz portala z 8
zrcalnimi šipami, pri vhodu 2 zrcalni
šipi, 1 delikatesna miza (pudel) z
marmonato ploščo, kakor tudi vse
štelaze in omare za manufakturijo in
galanterijo. Od portala pošljem lahko
podobo. — Vpraša se pri **Ivanu**
Jasseru, Vrba na Vrbskem jezeru.
(Velden a. Wörthersee). 652-10

Poskusite

pristni
rastlinski
liker
Florian
Po okusu in zdra-
vem učinku prvak
likerjev.

Ogreva in oživila telo,
Budi tek in prebavo,
Daje dobro spanje.
Lastnik: 5-70
EDMUND KAVČIĆ, Ljubljana.
Vzorec se radovoljno dajejo brezplačno.

1

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

z znakom
972-85

sta najbolj koristni **štredilni mili**
za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, ko-
munalnih obligacij, sreček, delnic, valut, novcev
in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akejjski kapital K 1,000.000.—

Zamenjava in ekskompte
izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapale kupone.

Vinkulje in devinkulje vojaške ženitinske kavcije.

Ekskompt in inkasso monete.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti
ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od
dne vloge do dne vzdiga. 39-35

Promet s čeki in nakaznicami.

755-5

Žive ribe (postrvi, karpe) **J. C. Praunseiss**
ima vedno v zalogi trgovina delikates
es. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod in vennega reda.

vejaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponocni osobni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenf. ste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, čez K'sin-Reitfin, v Steyr, v Linc na Dunaj v Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno "ad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopolnove osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 58 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Mono-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reitfin v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direkti voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponocni osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzenfeste, Inomost,
Monakovo (direkti vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzenfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isil,
Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direkti vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m zjutraj osobni vlak v Trbiž. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osobni vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direkti vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Ce-
loveca, Monakovega, Inomosta, Franzenfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohor, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m
zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevje, ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol.
V KAMNIK. Mesani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m
in ob 10. uri 45 m ponocni samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mesani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m
dopoludne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih
2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za
s min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

755-5

Spreten trgovec

več obeh deželnih jezikov, se išče za poslovodjo.
Le ponudniki, ki morejo položiti kavcijo, naj pošljejo
svoje ponudbe z natančnim popisom svojega življenja
pod „Lebensstellung“, Gradec, glavna pošta, restante.

Krojaški salon za gospode

IVAN MAGDIĆ

Ljubljana, Stari trg št. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po
najnovejših jurnalih iz najmodernejšega in naj-
boljšega tu- in inozemskega blaga. 521-11

Popolnomo

sveže izbrana zaloga za pomladno in letno sezono moških, deških in otroških oblek, kakor tudi damske konfekcije.

Zaradi nakupičenja zaloge in pomankanja prostora sem že sedaj primoran, da prodam blago za lastno nakupno ceno.

Črez 4000 moških sukn. oblek . . . . . od **K 10-** naprej do najfinejše izvršitve

„ 1500 deških oblek	“ K 6-	” ” ” ”
„ 3000 otroških oblekic	“ K 2-	” ” ” ”
„ 1000 svršnikov, športnih sukenj, havelokov	“ K 8-	” ” ” ”
„ 2000 hlač, modnih, črtastih, najlepših vzorcev	“ K 4-	” ” ” ”
„ 3000 kosov najfinejše in najnovejše damske konfekcije poslednje novosti: jopice, plašči, paletoti in ovratniki,		

za vsako ceno
kakor tudi prelepi damske kostumi, batistaste obleke in mične bluze.

Največja izbera najfinejšega angleškega, francoskega in brnskega blaga iz ovje volne za naročila po meri, ki se na Dunaju najfineje in najhitreje izvrši.

Na ogled se pošilja komurkoli, tudi brez povzetja. — Za plačevanje se dajo olajšave.

Za mnogobrojni obisk prosi

z odličnim spoštovanjem

Kapamacsija & Bondy.

Oroslav Bernatovič, poslovodja.

Angleško skladišče oblek

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Pivovarna G. Šuerjevi dediči v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12.

Ustanovljena 1. 1854.

Cenjenim odjemalcem naznanjam, da se bode točilo od dne 31. t. m. naprej v našej pivovarni

izborni črno pivo

kuhan na bavarski način.

P. n. občinstvo uljudno prosimo, naj se blagovoli ob tej priliki prepričati, da je naša

domača, slovenska pivovarna

vrlo napredovala in da nudi svojim odjemalcem pošteno in dobro blago, katero more uspešno tekmovati z enakimi izdelki ptujih pivovaren izven slovenskih mej.

Pivovarna G. Šuerjevi dediči v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12.

Naznanilo.

Sklicevaje se na obvestilo v tem listu
glede otvoritve svoje nove trgovine, usojam
si slavnemu občinstvu vlijudno naznanjati,
da sem to svojo

novo urejeno

(880—1)

trgovsko zalogu blaga

na vogalu Miklošičeve in Sv. Petra ceste

poleg frančiškanske cerkve

otvoril

danes

ter se za obisk iste priporočam

z odličnim spoštovanjem

Felix Urbanc.